

Előfizetési árak:

Egész évre . . . 4 frt.
Félévre . . . . 2 frt.
Negyedévre . . . 1 frt.

Megjelenik a lap hetenkint
vasárnap, egy iven.

E lap szellemi részét illető
közlemények a szerkesztő-
séghez, a pénzküldemények
a kiadó-hivatalhoz külden-
dők.

Szentesei Lap.

Vegyes tartalmu hetiközlöny.

Hirdetési árak:

A három hasábra terjedő
petitorsorért egyszeri hirdetés-
nél 18 kr., a két hasábosért
12 kr., az egy hasábosért
6 kr. számítatik.

A „Nyilt-tér”-ben a három
hasábos petitorsor ígdtatási díja
15 kr. o. é.

Bélyegdíj minden egyes be-
ígtatásnál 30 kr.

Bérmentelen levelek nem
fogadtatnak el.

Sürgösen — a sürgönyről.

Annyira el van merülve városunk a sok mindenféle terhek örvényébe, annyira túl vagyunk terhelve az állami adó még egyszeresét tevő pótdóval, annyira belefáradtunk már az évről-évre ismételt fokozódó áldozatok hozásába, hogy új vállalkozásról, főleg pedig az ezzel járó új terhekről beszélni nem igen vezet népszerűségre. De hát mikor volt föltétlenül népszerű az újságíró?

Városunk pénzügyi helyzete kicsinyben ugyanaz, ami nagyban az országé. Érezzük, hogy roppant nagy súly nehezedik reánk már is, tudjuk, hogy az adófizetők áldozatkészsége, vagy, ami lényegesebb, fizetési képessége ki van merítve. Ismerjük saját, szegényes helyzetünket, mely minden új kötelezettség magunkra vállalását egyenesen kizárja, és mégis emeljük az adót, mert „muszáj.”

Az a „muszáj” rendkívül nagy ur. Nem használ az ellen sem okoskodás, sem a kormányt átkozó beszéd tömeg, nem a nép könny- és verejtékháztatott, utolsó filléreire való, csak pillanatnyi hatással bíró hivatkozás, vagy a meg gondolatlanul odavetett, redukciónkat ajánló tervezet.

Az elodázhatlanná vált szükségleteket nem lehet szóvirágokkal elütni, az éhes gyomrot nem lehet szép szóval joltartani. A nóta vége még is csak banknóta. Fizetünk kell, ha polgárok vagyunk, kik az állam, a város jótéményeit élvezzük.

Kétféle neme van a fizetés szükségességének. Egyik, mikor már nem tetszésüinktől függ a visszalépés, mikor arról van szó, hogy adósság természetével bíró kötelezettségeket váltunk be. Ily esetben szó sem lehet vonakodásról; a vállalt köteleesség föltétlen teljesítésre vár.

Az áldozathozás másik neme sokkal több gyakorlati értékkel bír. Befektetés az, mely meghozza gyümölcsét. És ha bármennyire nyom is az eddig viselt teher, nem szabad megvonnunk a további áldozatokat oly vállalatoktól, melyeknek hasznát fogjuk látni jövőben, melyek éppen adófizetési képességünket emelik.

Ilyen befektetésekre van most alkalom. — Sokszor és részletesen tárgyaltuk már a vasut ügyét, részletesebben, sem hogy most akarnánk annak létesítésére módozatokat ajánlani, midőn a vállalkozást magáévá tett vasuti társulat föltételeit még nem is ismerjük. Például hoztuk csak föl, mint oly, legközelebb megoldandó kérdést, mely, szemben a reá fordítandó, nagymérvű áldozatokkal, szintén kilátást nyújt a gyümölcsösítésre. Erről különben lesz még alkalmunk szólani később is.

Nem úgy a távirda ügyéről, mely, tekintve azon, valóban számba sem vehető anyagi hozzájárulást, melyet tőlünk az állam követel, a legközelebbi jövő kérdésévé válik. — Évek előtt megkínáltak már bennünket távirda-állomással és kértek tőlünk, cserébe ezért a nagy jótéményért annyit, miszerint a hivatalos helyiséget ingyen engedjük át az államnak. Akkor nem tudtuk fölfogni érdekünket, mert különben meg sem

is tagadhattuk volna a föntmondott csekélység megadását.

Ma, évek múltán és még hozzá, mikor az állam költségvetéséből minden fölösleges kiadás törölve lett, mégis hajlandóság mutatkozik állami költségen építeni Félégyházától-Szenteseig távirda-vonalat ugyanoly föltételek mellett. Dijmentes hivatal-helyiséget és azonkívül még legföljebb azt fogják tőlünk követelni, hogy a hivatalnok fizetéséhez mi is járuljunk 1—200 frttal.

Ime, kezünkben van még egyszer a lehetőség, hogy a nagy világgal olcsó ár mellett jöjjünk összeköttetésbe. Amit csekély áldozattal kivihetünk, azzal ne késsünk kicsinyes okokból. Utolsó közgyűlésünk elhatározta az ez érdemben való kérvény fölterjesztését, melyre — reméljük — rövid idő múltán kedvező válasz fog érkezni. Kedvezőnek tartván azt természetesen, ha az állam bármennyivel ígérkezik is tervünket támogatni. Mert ha az állam nem is segítené, ha minden költséget saját, üres zsebünkből kellene is födőznünk, még akkor is kötelességünk volna távirdát készíttetni. Olyan kereskedelmi nevezettségű város, mint Szentese, saját, jelentékeny kára nélkül nem mellőzheti továbbra is a gyors szóbeli közlekedés ezen egyedüli eszközét.

—n—

* „A kisebb sz. kir. városok megszüntetéséről” szóló törvényjavaslat, mint a „N. H.” értesül, már közel áll befolyásolásához s a belügyminiszter által még ez évben a törvényhozással elé fog terjesztetni. A törvényjavaslat mindazon szab. kir. városokat, melyek legalább 12,000 lakossal és 30,000 frtot érő községi vagyonnal nem bírnak, kitérli az önálló törvényhatóságok köréből. E városok a rendezett tanácsú városok mintájára fognak újjászerveztetni, de azon különbséggel, hogy vagyoni dolgokban nem a megyei hatóság, hanem közvetlenül a miniszterium fölügyelete alá lesznek rendelve. E törvényjavaslat eszerint 40-nél több szab. kir. város újjászervezését foglalja magában.

Ama lépés — írja a „P. Lloyd” — mely néhány nap óta általános beszéd tárgyát képezte, csakugyan végre megtörtént; az osztrák- és magyar keresk. és vámszövetség végkép föl van mondva. A magyar kormány elhatározása ez irányban már több nap óta szilárdan állott, a formális végrehajtáshoz azonban hiányzott az uralkodó határozott beegyezése, mely most már ki van eszközölve. — Hétfőn este hosszabb értekezlet volt s az illető miniszter kedden délelőtt jelentést tett a királynak, ki az ügy behatár megbeszélése után a magyar kormány szándékát jóváhagyta. Horánszkyknak ez érdemben tett interpellációjára a fönn nevezett lap szerint következő értelemben válaszol a miniszterelnök: A fölmondás még semmi esetre sem von maga után teljes szakítást s egyedül újabb alkudozások kezdetét jelzi, melyeknek azonban egy év alatt okvetlenül egységre kell vezetniök, különben ez idő lejártá után az osztrák és magyar keresk. és vámszövetség tényleg megszűnik.

A vámkérdés.

IV.

Befejezzük cikksorozatunkat. Elmondottak mindazt, amit a vámkérdés megoldásánál a leghelyesebbnek vélünk. Vörösfonalként húzódtok cikkeinken körösztül az önálló vámterület létesítése iránt táplált óhajunk. De kifejeztük, hogy a magyar kormányelnök helyesebbnek tartja a vámszövetséget, az ország általános érdekeinek megfelelő módozatok mellett, föntartani és a külön vámterületet csak az említett határon túl létesíteni. Mi a kormányelnök ezen nyilatkozatában határozottan láttuk jelezve a közös vámszövetség föntartását, azonban — mint időközben értesültünk, — a szabadelvű-pártnak egy része még nem adta föl a külön vámterület létesüléséhez kötött reményeit.

A fővárosi iparos-kör ugyanis a vámtügyben nem régen értekezletet tartott, amelyben az iparosok, kereskedők, írók s különösen országgyűlési képviselők is részt vettek és hosszas vitatkozás után azon megállapodásra jutottak, hogy az önálló vámterület érdekében az országos agitációt megkezdik, s teszik ezt különösen a Lajtán tul észlelt vámtügyi (védvamos) mozgalmak ellensúlyozása végett.

Ezen értekezleten báró Kaas Ivor, orsz. képviselő odanyilatkozott, hogy a kormány a vámtügyben még nem adott határozott programot (tehát Tisza

Kálmán nyilatkozatát sem pro, sem kontra nem tekintik végleges irányadásnak) s hogy a szabadelvű párt keblében nagyon sokan vannak, kik az önálló vámterületnek őszinte hívei és annak érdekében a kellő időben határozottan föl is fognak lépni.

És most tekintsünk végig az ország helyzetén... Szomorúsággal, sanyarúsággal találkozunk mindenfelé. A sokévi pangás ellankasztotta a munkaképes erőket. Iparos, kereskedő, gazda és magánzó lehangolva várja, miután oly sokáig hiába várta, az ország anyagi helyzetének jobbrafordulását. Nem látunk eddig támpontot, amelyen szemünk a biztos remény fejében megnyugvást találhatott volna, és első ilyennek mutatkozik jelenleg a vámkérdés, amelytől hazánknak aggasztó állapotából való fölemelkedését a kormány hazafiságába vetett bizalommal várhatjuk.

Már magában véve ezen körülmény, de cikksorozatunk folyamában fölhözött egyéb döntő okok is elegendők arra nézve, hogy a kérdés helyesen és általános érdekeinknek legjobban megfelelőleg oldassék meg. — Azt tudjuk már most, hogy a megkezdett alkudozások folytán mindenekelőtt a jelenlegi szerződés föntartása, illetőleg az 1867. évi XIV. törvénycikk némely szabványainak módosítása fog megkísérletetni; de az alkudozások a lajtántuli érdekelünkkel oly titokszerűen folynak, hogy nem tudunk magunknak bizonyosságot szerezni, vajjon megtörtént-e már az egyezkedés, vagy hogy mennyire haladtak e tekintetben előre.

Naponta veszünk orre vonatkozólag híreket, de majdnem mindenike cáfolata egy más, a vámtügyi alkudozásokra vonatkozó korábbi értesítésnek. A hazai lapjaink által oly gyakran idézett „Montagsrevue” című közgazdasági bécsi lap nem rég azt újságotta, hogy, a gyapotárukat kivéve, már a szerződés minden pontja fölött létrejött a megegyezés. Igen ám, de ezen szerződés összeköttetésben áll az angol pótszerződéssel, az Olaszországgal kötött kereskedés- és vámszerződéssel és a többi államokkal kötött vámszerződésekkel. Azon kedvezményeket, amiket mi az osztrákoktól netán nyerhetnénk, érdekeink a más államokkal kötött vámszerződések revíziójával akarják — hogy műszóval éljünk — behozni.

De álljon a dolog bármiként, a legkevesebbet, amit e kérdés megoldásánál követelhetünk, a következőkben foglalhatjuk össze: Azon cikkek, (kézműárúk, gyári termelvények, stb.) amelyeknek előállítását hazánkban lehetséges és amely iparágak fölvirágzására szolgálható minden előföltétel nálunk megvan, csak magasabb vámmal legyenek hazánkba behozhatók. Ezek közé, hogy csak néhányat említsünk, tartozik a posztó-, vászon-, cukor-, szesz-, sör-, faipar s még több iparág.

Mert nem nézhetjük behunyt szemmel továbbra is, hogy a nálunk tág alappal bíró iparágak egymásután elsenyedjenek, csupán azért, mert a külföldi verseny azokat elnyomja. E tekintetben kell magunknak legalább biztosítékot szerezniök és ezzel a külföldi cikkek nagymérvű beözönlését meggátolnunk s hazai nagyobb fogyasztóinkat azon gyártmányokhoz szoktatnunk, vagy ha jobban tetszik, kényszerítetnünk, amelyek itt benn termeltetnek, e hazában, „mely ápol és eltakar . . .”

Továbbá a legméltányosabb követelményekhez tartozik a fogyasztási adóvisszatérítés is. A külföldről Ausztrián át hozzánk behozott és nálunk fogyasztott cikkekért eddig Ausztria szedte be a fogyasztási adót. Ezentul a mi állampénztárunkba kell annak befolyania, mert lehetetlen évente mintegy 10—15 millió frtra rugó összeget szomszédunknak a szó teljes értelmében odaajándékozunk.

Ha ezen főbb követelményeinknek osztrák érdekelünk hajlandó lesz megfelelni, úgy a jelen kormány, mint előrelátható, bele fog egyezni a vámszövetségnek tíz évre való meghosszabbításába. De ha azok teljesítését tőlünk megtagadják, akkor elérünk azon határhoz, melyet a kormányelnök sokszor hivatkozott beszédében említett, és akkor a saját szaká-

lankra fogjuk közgazdasági politikánkat ázni, illetőleg külön vámterületet fogunk képezni. Sokakban megvan még a hit ezen eshetőség bekövetkezhetése iránt.

Az Ausztria és Magyarország közt főállók szerződés fölmondása által legalább föl vagyunk oldva azon súlyos vád alól, mely szerint az európai államok közgazdasági politikánkat kétszínűnek állítják, amiben tökéletes igazuk van, mert Ausztriával szemben a szabad kereskedelem politikáját valljuk, a többi államokkal szemben pedig védvamosok vagyunk, Ausztria-Magyarország több államtól vámsorompóval lévén elzárva.

Akik pedig a közügyet vélnék a különvámterület által kockáztatva; azokat megnyugtathatja a történelem. Még eddig nem volt rá eset, hogy két egymáshoz fűzött ország, azért, mert közgazdasági érdekei egymástól eltérők lévén, vámsorompóval voltak elválasztva, politikailag káros következményeket vallott volna.

Ott van például Svéd- és Norvégország. Összetartoznak, de vámsorompóval vannak elválasztva. Ott van Bajorország, ez is vámsorompókkal van körülvéve. És mindenik éppen ez által fejleszti közgazdaságát...

Különböztetést már legközelebb többet tudhatunk és bővebben ismerhetjük a vámkérdés megoldásának mikéntjét. Itt csak nézeteinket mondtuk el egyes részletekre nézve és megismertettük a fontos ügyet, amelynek ismerete minden honpolgárt megillet.

Vajha a megoldás is olyan lehetne, melyet az ország közérdekeivel összeegyeztethetnek tarthatnánk és őszinte örömmel üdvözölhetnénk!

Gelléri Mór.

A kisedővoda ügyéhez.

Hogy a városi képviselő-testület tagjait előre is figyelmeztetjük a fontos kérdésre, mely — szeretjük hinni — ezúttal a legközelebbi közgyűlésen kerülend megvitatás alá, egész terjedelmében közöljük a polgármesterhez intézett megkeresést, mely így szól:

„A szentesi nőegylet alakulásának legfőbb célja: egy kisedővoda fölláthatása volt. Ha 6 évi fáradozás, egyesek nemesszivű adakozása után máig sem volt képes oly alaptőkét teremteni, melylyel egy kisedővoda fönláthatása biztosíthatnák, akkor, midőn városunk hölgyei különbség nélkül, teljes áldozatkészséggel, minden kitelhető jóakarattal járultak a cél előmozdításához, oka az, mert a város, mint közhatalóság, mely állandó segélyezésre egyedül van képesítve, még eddig nem nyújtotta reményelt támogatását. Nem vádképen említjük ezt föl, mert úgy tudjuk, hogy segélyezés iránt ezeltől 5 évvel benyújtott kérvényünk még föl sem vétetett.

Nem csüggedve el a nőegylet az eddigi fáradozás sikertelenségén, most új erővel fogott a létesítés munkájához, azon reményben, hogy a t. képviselő-testület — mely első helyen van hivatva a köznevelés ügyének minden irányban való előmozdítására, nem fogja megtagadni az ezúttal újabbán kért erkölcsi és anyagi támogatást, nem fogja megtagadni most, midőn a kisedővoda ügye, törvényjavaslat alakjában fekszik a képviselő-ház asztalán, a kisedővoda törvényileg kötelezővé tételére.

Nem szükség fejtegetnünk, milyen sürgős követelmény az, miszerint városunkban kisedővoda létesíttessék. Hiszen érezzük, tudjuk, hogy e cél kivitelezésére mindnyájunknak közös érdekét képezi.

Alul írott elnöknő tehát a szentesi jótékony nőegylet nevében és megbízásából azon alázatos kérésrel járulok a t. polgármester urhoz: méltóztatásuk jelen kérvényünket pártfogólag a t. közgyűlés elé terjeszteni, s annak útján a létesítendő kisedővodát a városi hatóság részéről bizonyos évi segélyösszegben részesíttetni.

Szentes város közönsége nem fogja megtagadni a segélyt önmagától. Mert a tekintetes képviselő-testület be fogja látni, hogy ez alkalommal magunk kérvényünk segélyt magunktól és magunkért. A jövő nemzedék hálaja bőséges jutalma lesz a most hozott áldozatoknak.

Ügyünket ismételtelen ajánlva tekintetes polgármester ur pártfogásába, maradtam kiváló tisztelettel: Szentesen, 1875. november hó 30-án. Jurenák Edéné elnök.

A külföldről.

Londonból fontos hírt hozott a napokban a táviró. Az angol kormány, a parlament beleegyezését elvárva, a khedive ajánlatára 4 millió font sterlingen megvásárolta a khedive tulajdonát képező 177000 suez-i csatornarészt. Az angol kormány ezáltal a suez-i csatorna első részvényesévé lesz, s megnyeri azon előnyös politikai helyzetet, mely ezzel jár, ugy a keleti kérdésben, mint másrészt az orosz előnyomulások által veszélyeztetett Indiában, hova most egyenes útja nyílik. — Az angol lapok mindannyian helyesléssel fogadják a kormány lépését. — A „Times“ kiemeli, hogy a suez-i csatorna olyan politikai hatalmat kölesítő, mely a keleti kérdés minden vitáiban súlylyal bír. Egyiptom biztosítása a brit politikának kiegészítő részét képezi. A brit nemzet nem fogja ezen felelősség elvállalását visszautasítani. A „Daily News“ azt is tudja, hogy a nagy hatalmak értesítést nyertek Anglia ezen lépéséről és beleegyezésről nyilatkoztak, nincs tehát mit félni valamely politikai komplikációtól. — Francia részen megoszlottak a vélemények a részvények megvásárlása fölött. „Merész tett — nyomd

„Moniteur“, — mert az angol kormány azon eszméből látszott kiindulni, hogy a török birodalom öröksége már megnyílt. A „Moniteur“ úgy látja, hogy „ő is, Európa is, Törökország is, csatlódtak azon hiedelemben, hogy Angolország keleti politikája önzetelen. Különböztetést, mert Anglia gyászt öltött a török birodalomért, az örökség még nem nyílt meg. Ha a beteg végre meg is halna, el is volna temetve, mégsem attól függne a helyzet nehézségeinek nagysága vagy kisebbsége, hogy több vagy kevesebb Suez-részvénye van-e Angliának.“ — A „Times“ a többi között így szól: „Egyiptom nemzetközi szempontból tekintve, saját fontosságának dacára is, nem egyéb, mint függelék a suez-i csatornának. S Anglia első részvényese lévén a csatornának, tényleges szuverenitást bírna Egyiptom fölött. A keleti kérdés ez által nem lenne teljesen megoldva, de az angol érdekek szempontjából legalább megkezdve. Talán szeme előtt lebegett ezen merész művelet Derby lordnak, midőn kijelentette, hogy a brit kormány védelmezni fogja tudai keleten Angolország érdekeit. Gyermekes dolog volna eltitkolni, hogy más időben egy ily ügyesen és ily határozott eredményre vezetett „coup de théâtre“ nagy vereség lett volna a francia politikára. De az események által teremtett mostani helyzetben ez reánk nézve egy okkal több, hogy összeszedjük magunkat s csak magunkra, eszélyességünkre és az időre számítsunk.“

A „Times“ suez-i csatorna-részvények megvételéről irt cikkeiben kiemeli, hogy Angliának nem kívánása, hogy területét szélesítse, nem óhajta a Nilus földének birtokát. Anglia teljesen egyetért azzal, hogy Egyiptom föntartása jelenlegi összeköttetését az ottomán állammal, amennyiben az utóbbi azon helyzetben marad, hogy a szuverenitási jogot gyakorolhassa; de haladás, ármány, kívülről jövő támadás, vagy belső korrupció a török birodalmat épen ugy politikai, mint pénzügyi tekintetben romba döntene, akkor szükségessé válhatnék, hogy lépések tétessenek a szultán birtokai azon részének biztosítására, mely az angol érdekeket legközelebből érinti. Egy másik cikkében, melyben a „Journ. des Debats“-nak felel, a „Times“ azt mondja, hogy Anglia épen nem szándékozik a khedive birtokait elfoglalni. Az angol kormány megvette a csatorna-részvények negyedrészt s ezzel megszerezte a hatalmat annak meggátolására, hogy a csatorna elleneségez kezekbe kerüljön. Ezen tény fölér száz teoriával is. Azon mód, hogy miként fog Anglia ezután Egyiptommal közlekedni, feltétlenül a többi hatalmaktól fog függni.

Ugyanez ügyre vonatkozólag az „allgem. Ztg.“ bécsi dipl. levelezője megjegyzi, hogy a vásárlással egybekötött politikai tendencia az éjszakai hatalmak beleegyezését megnyerte; ez azt bizonyítja, hogy An-

T Á R S Á G.

A „csillagdalok“-ból.

Csodás világ a csillagok világa!
Egy fényes égért oly hazát cserél,
Hol szinezüstjét nem becsüli senki...
A nagy világ csengő ezüstnek őli!...

Csodás világ a csillagok világa,
Ha égi bölcsesébe visszatért:
Mégint leszál a másik éj kódéval...
Ki tudja, hogy mi vonzza, és miért?...

Csodás világ a csillagok világa —
Köztünk nem egyszer: százszer megjelen,
S midőn közlünk visszatér az égbe, —
Csodák csodája! mégis szennytelen!
Várady Antal.

Világosság, udvariasság és társaság.

Kulinyi Zsigmond humorisztikus fölolvasása.

(Vége.)

Megvallom: főképen azért szeretném a világosságot, hogy akkor talán sürűbben ellátnánk egymáshoz. Most úgy élünk, mintha Ázsiában laktunk. A Sahara sivatagban tévelygő utas nem örül jobban, ha egy karavánra akad utjában, mint mi, midőn társaságot látunk együtt.

És mégis esküdt ellenségei vagyunk a társaságnak és benne önmagunknak. Egy társaság a férj és feleség. Csa' hogy, mivel a társaságban rendszerint különböző elemek vannak képviselve, az elemek itt sem egyeznek össze. A férfi eleme a kártyasztal, a boros pohár és az éjszakázás. A nő eleme a pipereasztal, kölni vizes üveg és nyugalom.

A férj keresi a szórakozást, a nő elszórja a keresetet. A férj a kávéházat látogatja, a nő látogatásokat fogad el kávéra. Így történik, hogy férj és feleség sohasem találkoznak egymással. És ha találkoznak, nincs benne köszönet. Kölesönösen megköszönik szépen az ily találkozást. Mert, ha a férj elsőjén találkozik nejevel, ugyanakkor utoljára találkozik pénzével.

Fiatalságunknál sem áll másként a sor. Az ifjú urak nem tesznek látogatást, a hölgyek nem látják, hogy ez csak tettetés, szerénység. A fiatal emberek kerülnek a társaságot, a hölgyek kerülőkön társalognak. Midőn az ifju udvarolni készül, a hölgy kész kidobni az udvarossal. Ha az ifju a nőnek karját kéri, az rendszerint nem karolja föl kérését.

Ha a szíved vonzalmát követed, el lehetsz rá készülvé, hogy szívednél, vagy ami mindegy, orrodnál fogva vonszolnak. Hogy ha nagy házból akarsz nőszülni, bizonyára kis ház lesz a nagyuri nőnek hozományja. Ha pedig kis házból keressz boldogságot, meglásd nagy házból sem fér el a gond, mit magadra vettél.

Ily ellentétek mellett pusztul el a társas élet. Az udvariasság, ez az erénynek tartott valami nagyon sok bajt okozott már nekünk. Mióta oly udvariasak lettünk, hogy embertársainknak még azzal is terhére véltünk esni, ha vendégkép besározzuk szobáját, azóta lettünk ily unalmasak.

A vendégszeretetet a magyar emberrel vele születik; ezeltől együtt is növelkedett föl vele. Amint egy magyar gyermek megszületett, mindjárt nagy vigaszt látott maga körül; első élménye mulatásból állt, mulatott a saját keresztelőjén. És ahányszor aztán megfordult az év, gyakorolta magát abban, hogy született, hogy azért született, miszerint mulasson. Mostan megfordult a világ sora. Most akar mindjárt meghaljon az ember unalmában, mikor születik. Mihelyt meglátja ezt a pogány világot, azt hallja jobbról-balról, hogy milyen cudar idők járnak.

A gyermekre mostanság rossz világ van. Az nap, hogy először látja az eget, mely azonban csak a mesztergerenda magasságáig ér, összeül a házbéli tanács s határoz a szülött sorsa fölött. Az ítélet például kimondja: ebből a gyermekből prókátor lesz és nem más. Valóban az irányban nevelik. Alig tud elmenni saját emberségéből a szoba egyik végétől a másikig, már is a kisedővodába küldik, hogy tanuljon rimbe

szedett köszönetet mondani a kapott kenyérért. (Főteszem, hogy a mai szent naptól kezdve a mi határunkban sem születik gyermek, aki majd itthon nem járhatna óvodába.) Az óvodából iskolába megy, onét kilép az élet tág terére. Elhagyja a falut, hol ringaták és visszatér mint neki vált tudós, kinek azonban szűk lett a határ, kinek Macedónia már kicsiny.

A társaság, mely emberré tevő, vagy tette volna, ha csakugyan az, — immár nem méltó rengeteg fejéhez. A bor azonban, melyet itt tanult meg inni, most is oly jó, mint volt évek előtt.

A fiatalág már nem társalog; a társaság megvénül szegényében. Az anyák hihetetlennek látszó regét beszélnek leányaiknak arról, milyen jól mulattak volt ők fiatal korukban.

A mulatságra nincs most alkalom; alkalmatlan dolog biz ez nagyon. A férfi azért társalog, hogy férj legyen, a nők fele, hogy legyen feleség. Az ilyen társalgás vég nélkül unalmas. A latra tett szó rendszeren fontos is. A fontos társalgás pedig nem könnyed. Hol nehézség nincs, könnyű ott beszélni, míg ha könnyedén nem folyik a szó, jele, hogy nehézség van még a dologban.

E nehézségekről könnyű volna beszélni. Ha — fölteszem — leánynezőbe indulsz utra, majd nem mindig abban rejlik nehézség, hogy te magad vagy könnyű, vagy a zsebed. Nehezen gondolják a férj urak, mily könnyen tuljár eszükön az asszony.

És épen ezért fogadást ajánlok reá, hogy ezen a télen még sokat mulatunk. A nőegylet és dalegylet fognak kezdet. Nő és dal, — a „Wein, Weiber und Gesang“-féle szentháromsághoz még csak bor hiányzik. Azt pedig pénzért és jó szóért majd csak ad a vendéglős. Társas estélyeket fogunk rendezni és közreműködik mulattatásunkra mindegyikünk. Még magam is megígérem, hogy a sikerésítés kedvéért több fölolvasást — — — nem tartok.

glia keleti politikájában, amennyiben az Törökországra vonatkozik, fordulat állott be, hogy ezen politika suly-pontja messzebbre tétetett át kelet felé, s hogy a három-császári politika számíthat Anglia rokonszenvére, vagy legalább nem kell ellenzésétől félnie. Épen Anglia ezen újabb fette alkalmas arra a mai fölfogás szerint, hogy az utolsó aggodalmakat is eloszlassa, mintha a keleti kérdés további fejlődése európai komplikációra vezethetne. Berlinből ugyanezen lapnak azt írják, hogy ott ezen ügy tisztán pénzügyi lépésnek tekintetik az angol kormány felszólól, s semmi ok nincs arra, hogy más oldalról felszólalás történjék.

A hercegovinai határtól különböző, kisebb jelentőségű összefüggésekről szóló hírek érkeznek. Fontosabb az, hogy Montenegró kétes magatartása a „Times“ egy bécsi levele szerint, kétségtelenül bebizonyult. Mig ugyanis egyes személyeket, kik a határt átlépni megkísérelték, látszólag megbüntették s látszólag nagy buzgósággal őrizték a határt, most bizonyosság van reá, hogy Montenegró a fölkelést legénység-gel, lökésszel és éllemi szerekkel rendszeresen támogatja.

Arnim gróf ellen, a „Pro Nihilo“ című röpirat alapján, Luck főállamügyész indítványára 27-én határozta el a berlini állami törvényszék a büntető eljárás megindítását, honarulás miatt. A büntető eljárás előleges vagyon-lefoglalást enged meg. — A császár egyéb iránt — a „Breslauer Zig.“ egy berlini levele szerint — személyesen demantálta az ismeretes röpiratot, és Simson volt bír. gyűlési elnökkel beszélgetve, kijelentette, hogy a röpiratban említett ama társalgás, mely közötté és Arnim gróf között folyt volna arról, hogy Bismarck mint áskálódik egy sor állami hivatalnok ellen, — sohasem történt meg. A császár hozzátevé, hogy óhajtáná, ha ez köztudomásra jutna.

Don Carlosról azon hír kering, hogy elmebeteg. Excedálásai után nem is lehet mást föltenni róla.

Helyi hírek.

— Reményünk már van, hogy lesz kisedővödánk. Ez a remény pedig nem áll egyébből, mint a jótékony nőegyletnek egy idő óta kifejtett, dicséretre méltó buzgalmába vetett bizodalomból. Többek közt megkereséseket intézett a nőegylet a város polgármesteréhez, az iskolaszékhez, az egyházakhoz és pénzintézetekhez, melyekben anyagi és erkölcsi támogatásra hívja föl azokat, a közhasznú cél érdekében. Bizton hisszük, hogy az ily ügyben megkeresett testületek nem fogják megvonni mondott egylettől a tehetőségükhöz mért támogatást.

* Meglehetősen látogatott közgyűlést tartott mult vasárnap a helybeli általános ipartársulat. E közgyűlés az, egy bizottság által kidolgozott alapszabályokat, csekély módosítások után, helyben hagyta, úgy, hogy azok legközelebb föl fognak jóváhagyás végett az illető miniszteriumhoz terjesztetni. Az ipartársulat tehát nemsokára megkezdí működését, mely, hogy sikeres legyen, melegen óhajtjuk. De ez óhajítás magában nem elég. Több kell annál; pártolás, támogatás az iparosok részéről. Ismételjük a már annyiszor elmondott buzdítást, hogy az iparosok minél nagyobb számmal lépjenek be a társulatba, mely eddig csak 80 tagot számlál. — A fizetések (belépési díj egyszer s mindenkorra 2 frt., évnegyedenként fizetendő tagdíj 50 kr. elég csekély arra, hogy azok viselésére szegényebb sorsu iparosaink is képesek legyenek. Folyton beiratkozhatni a társulat jegyzőjénél: Kulinyi Zsigmondnál.

† Zsigury Lászlóné, szül. Hadzsy Helén, f. hó 3-án elhunyt, hosszas szenvedés után. Temetése vasárnap d. u. 2 órakor lesz. Férje és egyetlen leánya, számos rokona és ismerője gyászolja benne a hű nőt, derék anyát és szeretett rokont. Béke a holtaknak!

† Hirtelen halállal mult ki a hét elején egyik derék polgártársunk: Pollák László, pékmester. Délután még a kávéházban járt és éjjel, heves vérhányás folytán kiadta lelkét, mielőtt orvosi segélyt lehetett volna alkalmazni. A boldogult tevékeny és becsületes ember volt életében; halála élénk részvétet gerjesztett kiterjedt családjá és számos ismerőse körében. Fialat özvegyet és három gyermeket hagyott árván. Nyugodjék békében!

* Istócia da. Egy helybeli ügyvéd akadályozva lévén a tárgyalási megjelenésen, miután ügyvéd által magát nem helyettesíthette, felszólított egy negyedéves jogász, ügyvédsegédet, hogy, mint megbízott, mely funkciót a törvény határozottan megenged, képviselje ügyfelét. Az ügyvédsegéd szerencsésjének tartván a neki gyakorlatot nyújtó megbízatást, megjelent a tárgyaláson és beírta védbeszédét. De mi történt ekkor? Az ellenfél ügyvédje, dacára, hogy a megbízottat, mint lap-szerkesztőt is ismeri, a tárgyaláson kívül, nyers és gúnyos célzattal kezdett párbeszédében boltoz-legénynyel

egy színvonalon állóak tekintette az ügyvédsegéddel való tárgyalást. Midőn pedig fölvilágosított, hogy jogász és nem boltoz-legény védi ellenében az ügyet, töle telhető legsimább kifejezéssel, „méltányosságból“ zugírásznak nevezte. Következett a másik ügy védelme. No, itt már azután egészen kitétt magáért a másik prókátor ur is. Egész komédiás-tempóval, a bírósági személyzet mulattatására számítva, zsidó-dialektussal, hencseregve, a leggorombább modorban gúnyolta az ügyvéd segédét s „gscheftelénok“ nevezte annak perbeni megjelenését. Ha valaki nem tudná, hogy miért volt rendezve ez, illetet sértő, neveletlen eljárás, tehát megmondjuk. Annak az ügyvédsegédnek van egy nagy bűne s ez az, hogy „zsidó“ s mellé jogász, kiből idővel még prókátor is lehet. Ezt kell következtetnünk nem csak az eddig történetekből, hanem abból is, hogy „ugyanakkor“ egy harmadik ügyben, hol a felek személyesen jelentek meg, egy hivatali ifjone fogott számukra képviselőül a zsidó ügyvédsegéd ellenében ugyancsak egy ügyvédsegédet, aki persze nem volt zsidó, hanem — lutheránus.

* Mintha csak a Bakonyban volnánk! Kedden éjjel Dömsödi Tamás, helybeli polgár hazafelé menvén a vendéglőből, őt egyik népesebb utcán valami, még eddig ismeretlen utonálló megtámadta, és két-három, véres nyomokat hagyott útessel elszédítvén, 149 frnyi pénztől és egy nála volt 1100 frtról szóló váltótól megfosztotta. Biztosunk nyomozza a tettest, ki valószínűleg nem fojza büntetését elkerülni. Az ilyen, sötétben vakmerő zsványokat legkönnyebben utcai világitással rettenthetnénk el szemtelen üzelmektől.

— A hús- és borfogyasztási adószedés jogát — úgy értesülünk — kibérelte a város részére az ez ügyben járt küldöttség, még pedig nem valami jutányos áron. Nem ismerjük ugyan a bérösszeg magasságát, de annyit még is sejtünk, hogy jobb így, semhogy idegen gazdát vettünk volna a nyakunkra.

* Világosságot várhatunk ma-holnap, ha nem szalmatűz a kurcparti-utca lakosainak azon szándéka, hogy saját költségükön készíttetnek lámpásokat és ugyan csak maguk fogják azokat olajjal is ellátni. Az első tűzre olajt kell önteni, hogy jobban égjen. Hiszen végtére is jelentéktelen összeggel kellend hozzájárulni az egyes háztulajdonosoknak e tervezett világitáshoz, mig az abból származó előny, már csak a biztonság tekintetéből is, fölszámíthatlan. Kívánatos volna, hogy más föbb utcák lakói is egyesülnének ily célból, és végre kirántanák falunkat híressé vált sötétségéből.

* A Szentés-vidéki takarékpénztár üzleti forgalma 1875. év november havában. Bevétel: Pénztári maradvány október hóról 4145 frt. 74 kr., visszafizetett váltók után 43563 frt. 96 kr., visszafizetett kölcsönök után 730 frt., kiváltott zálogok 1150 frt., betétek 6592 frt. 23 kr., személy-számlán 42398 frt. 43 kr., különféle kamatok 1347 frt. 12 kr., iratdíjak 46 frt. 18 kr., részvény átiratási díjak 3 frt. 50 kr., összes bevétel 99977 frt. 16 kr. Kiadás: leszámított váltókra 44342 frt. 14 kr., kölcsönök kötvényekre 830 frt., előlegek zálogokra 1010 frt., betét-visszafizetések 4351 frt. 39 kr., személy-számlára 46836 frt. 40 kr., tisztviselők fizetései és költségek 223 frt. 12 kr., osztalék 15 frt. 60 kr., betét utáni kamatok 1 frt. 28 kr., bélyegilleték 1 frt. 23 kr., pénzkészlet november hó 30-án 2366 frt., összes kiadás 99977 frt. 16 kr., összes forgalom 199,954 frt. 32 kr. Szentésen, 1875. december hó 1-én. Sonnenfeld Gyula, könyvvezető.

* Petőfi Sándor arcképére hirdet előfizetést Orlay Soma. A kép igen hű, 24" magas és 17" széles, finom és vastag papírra nyomva, tehát keretbe foglalva szoba díszül is szolgálhat. Előfizetési ára 1 frt. 50 kr., mely összeg december 30-ig Fekete Bernát könyvkereskedésbe küldendő Budapestre.

— **Értesítések:** Egy szobára való elegáns burtorzat eladó; venni szándékozők bővebb értesítést nyerne nek Zolnay Károlynál. — Szakál Mihály Derekegy házoldali ¼ telek tanyaföldje, épület nélkül, örök áron, szabad kézből eladó. Értekezhetni a tulajdonossal, a városi levéltári hivatalban. — Ifju Gerecz János I. t. 8 ik sz. háza, nagy-hegyi szőlője, kedvező föltételek mellett eladó. — A szentesi rom. kath. község előjárósága értesíti az érdemes kath. egyház adófizetőit, hogy az egyház 40 tagu választmánya 3 évre újból fog megválasztatni. Ennek eszközlése végett a már kiosztott szavazat-lapokat betöltve, hétfőn, azaz: december 6-án reggel 8 órától kezdve, esté 4 óráig az arra kiküldött bizottságnak, az egyház tanástermébe adják be; később beadott szavazatok figyelembe nem vétetnek. — Özv. Kutas Mihályné I. t. 202. sz. háza, kedvező föltételek mellett, eladó. — Özv. Lövő Lajosné házánál egy külön lakhely kiadó. — Sz. Nagy Lajos fábáni földje kukoricavetés alá, pénzért kiadó. — A bükényi birtokosok, a legelő haszonbér fölvétele vé

gett, Vecseri Sándor házához meghivatnak. — Figyelmeztetnek mindazon lakosok, kik szalonát akarnak eladni, hogy a fogyasztási adó befizetése végett Nagy Ferencnél, a ref. egyházi nagy iskola melletti sósbolt-boltban jelentkezzenek.

* Táborosky és Parsch zeneműkereskedésében megjelent és 60 krért megszerezhető: „Die Flöte,“ — induló. Zongorára szerző Faulwetter A.

Különfélék.

* „A jó barátok.“ Egy, férje halálán buslakodó asszonyság a következő sorok kíséretében kért föl egy szerkesztőséget a férje elhalálozásáról szóló gyászjelentés közlésére: „T. szerkesztő Ur! Megszomorodott szívvel kérem a mellékelt gyászjelentés szives közlésére. Boldogult férjemnek számos fővárosi és vidéki rokona és jó barátja volt, kik mindenesetre örülni fognak, ha e gyászír értesükre esik.“

— A franciák császárnéja Bécsben. Pár nap előtt reggel egy kétfogatu bérkocsi hajtott föl a bécsi császári vár ugynevezett Schweizerhofjának bejárata előtt. Egy java-korabeli 35—36 éves, rendkívül elegánsul öltözött uri asszony szállt ki a kocsiából s azt kívánta, hogy vezessék ő felsége elé. Az udvaron állongó palotaőrök értésére kívánták adni, hogy előbb folyamodjék audientiaért. Mit audientiaért, szolt lenező büszkeséggel az urhölgy, csak jelentsék meg ő felségének, hogy Eugenia, francia császárné kíván vele szólni. Ez természetesen egyszerre érthetővé tette a helyzetet s csillapító illedelmességgel fölkérték a magas vendéget, hogy ő felségét keresse csak föl Schönbrunban, ott időzik épen. A franciák császárnéja kegyes mosolylyal távozott s kocsiába ülve, elhajtattott. Hanem a palotaőr sugott valamit a kocsi fülébe s úgy történt, hogy a boldogtalan császárné Schönbrunn helyett az Alsergrundra került, hol a kórház megvigyázó szobájában töprengenek elmebetegsége fölött az orvosok. A szerencsétlen nő kiltétét még nem lehetett megtudni.

— Borzasztó esetet tárgyalt és döntött el a napokban a loti esküdtsekk (Franciaország), Gautié Zsófia, férjezett Bouyon asszony arról vádolva állt a törvény előtt, hogy hét gyermeket gyilkolt meg tüsszurasókkal. A tárgyalás irtózatossá részleteket derített ki. Az egész hallgatóságot borzadály fogta el, midőn a törvényszéki orvos e hallatlan gyilkosság módját előadta. Az orvosilag megvizsgált gyermek tetemén konstataltott, hogy az első tüt körülbelül egy hóval a gyermek halála előtt szurta áldozatába az asszonyi fenevad. A negyedik tüsszurás halálos volt: szíven találta a gyermeket. A vádolt maga is beismerte e körülményt. Már május hóban meg akarta gyilkolni gyermekét, hogy, ugymond, súlyosan beteg atyját tul ne élje. A beszürkált tüknek nem volt rögtön a kívánt hatása s egész június 22-éig kínlódott a szegény kis leányka. E napon meghalt az atyja s a haldokló ágyánál kapta a kis martyr az utolsó kegyelemdőfést. Előbb már hat gyermeket végzett ki e női szörnyeteg hasonló módon s fogsága alatt, magán is megkísérelte gyilkolási módszerét, de volt rá gondja, hogy az ün-testébe szürkált tükben cérna is legyen, melynél fogva visszaránthatta a gyilkot. — A törvényszék halálraítélte.

— Megint egy Mária az oduban. Az „E.“ írja. A belügyminiszter közelebb rendelkezéssel tiltotta az erkölcselenséget terjesztő ponyva irodalmi termékeket, a rabló-históriákat az árulástól, mert ezek a népbe fekélyeket oltanak. Hanem az olyan számárságokat, minőket néha szent lapok adnak olvasóiknak műmellékletül, még nem tiltotta meg, pedig ezek egy cseppel sem kevesebb fekélyt oltanak a népbe. Például valami Toltsik József lelkész ur egy olyan mulatságos történetet mellékel a „M. Á.“ egyik, e heti számához a máriavölgyi híres bucsuhely genesiséről, mely szerint töviről hegyire be van bizonyítva, hogy ott az isten anyja egy oduba mászott, minek következtében szent forrás fakada ottan, s bir azzal a csodatevő erővel, hogy csodaszülötteket emberi képre transformál. Ez bizonyára különb még a lourde-i csodakutnál is, s megvan az az előnye, hogy a kegyes adományokat Toltsik plébános ur honi zsebébe hajtja, és honi embereket butit. Ami bizonyára igen istennek tetsző dolog.

* Rablőgyilkosság. Zomborban mult hó 28-án rendkívül vakmerő rablőgyilkosság követettett el, mely megdöbbenést keltett az egész városban. A bajai utcán ugyanis, mely a vasuti indóházhoz vezet és a folytonos közlekedés miatt egyike a leglátogatottabb és legélénkebb utcáknak, esté 9 órakor Amon. apatini buzakereskedő, ki épen a vasutról jött, két ember megtámadván, három súlyos csapással agyát bezúzták, és azután az elájult embertől 3800 o. é. frt. készpénzt elraboltak. A szerencsétlen fiatal ember két napi kínos szenvedés után elhunyt. A tetteseket a városi rendőrségnek még eddigelő nem sikerült kinyomozni.

Felelős szerkesztő: Kulinyi Zsigmond.

Rácz Jánosnak
a sőláz átellenében — saját termésű —
30 akó
jőminőségű bora van eladó — kisebb
nagyobb mennyiségben. I. t. 31. sz.

Kéry Jánosnak
a mucsiháton lévő Verner Pál-féle
15 hold földje
eladó. Értekezhetni Verner Pálné-
val Szentesen, a postaháznál.

A lul irott tisztelettel tudatja, hogy
gyárakkal való összekötése
folytán oly helyzetbe jutott, mi-
szerint nála *mindenféle bel- és kül-
földi bőranyagok a*
legjutányosabb áron
szerezhetők meg.
Kohn Gábor.

Az őszi évadra

ajánljuk a legújabbat mindennemű **ruhakelmékből**, ugymint **rips, cheviot, kártoly**
(camgarn) **terno**, stb.; *fekete és színes selyemszövetek és bársonyok, vászonárak, butorszövetek*
és *szőnyegek*.

D ú s r a k t á r

női ruhák, köpenyek, felöltők és bundákból legújabb divat szerint.

Mély tisztelettel a

hölgy-divatárak és kész ruhaneműek csarnoka

a „bécsi világiállításhoz,”

Budapest, hatvani-utca, 2. szám, a régi posta-épületben.

Vidéki rendelvények utánvétel mellett pontosan és lelkiismeretesen eszközöltetnek.

Minták ingyen és bérmentve.

Olcsoobb, jobb és szebb, mint bárhol!

Olcsoobb
jobb és szebb, mint bárhol!
Női ruhakelmék
legkedvezőbben megszerezhetők
HAMBURGER ADOLF
hölgy-divatáru üzletében
BUDAPEST,
IV. koronaherczeg (uri) utca 8. sz.
Minták kívánatra bárhova
ingyen küldetnek.

Minták kívánatra bárhova ingyen!

Helybeli gyártmány!

Van szerencsém a nagyérdemű közönséggel tudatni, hogy nálam, **saját készítményű** és a helybeli mértékhitelítő hi-
vatal által **hitelesített folyadék- és száraz-mértékek** (liter stb.) a legjutányosabb áron kaphatók.

Ajánlom továbbá másféle, mindennemű **bádogos munkáimat**, valamint **nagy választéku asztalra való és függő**
petroleum-lámpásaimat, ugyszintén **ligroin-lámpásaimat** és ahhoz való szeszt is a közönség figyelmébe.

Tisztelettel:

Sréter Ferenc, bádogos és ércműáru-raktáros.

MÉTER-MÉRTÉK

című könyvem, mely több iskolában mint
kézi-könyv tanítottatik, s mely a „Szentesi
Lap,” — „Független Polgár,” — „Vas-
megyei Lapok,” — „Elemi Tanügy”
„Székes Fehérvár,” — „Zalai Köz-
löny,” — „Vas megyei Figyelő,” —
„Népiskola,” — „Tanügyi Lapok”
stb.; részint napi, részint pedig hetilapok
által a legkedvezőbb kritikában részesült —
a Szentesi Lap kiadó-hivatalában

50

krajcárért még mindig megszerezhető.

Honthy László.

A hamisítástól óvatik!

Lyukas fogak kitöltésére

hatásosabb és jobb szer nincs, mint dr. **Popp J. G.** cs. kir.
udv. fogorvos **fogblombéja** (Bécs, Stadt, Bognergasse Nr. 2.), melyet mindenki maga egész könnyen és fájdalom nél-
kül a lyukas fogba illeszthet, mely aztán szilárdul a fogma-
radékkal és foghussal összeforrvá, a fog tovább romlását
meggátolja s a fájdalmat megszünteti.

Anatherin-szájviz

Dr. Popp J. G. cs. kir. udv. fogorvostól.
Bécsben, Stadt, Bognergasse Nr. 2.

üvegekben 1 frt. 40 kr. a legkifünőbb szer eszszos
fogfájdalmakban, gyuladásoknál, a foghús daganatai és se-
beinél; fölolvasztja a létező fogkövet és megakadályozza an-
nak új képződését; az inogó fogakat a foghús erőttese ál-
tal szilárdítja; s midőn a fogakat és a foghúst minden ár-
talmas anyagtól megtisztítja, a száznak kellemes frisséget
kölesönöz és már rövid használat után eltávolítja a kelle-
metlen szagot

Anatherin-fogpasta

Dr. Popp J. G. cs. kir. udv. fogorvos Bécsben.

Ezen készítmény a lehelet frisséget és tisztaságát fenn-
tartja, azonkívül a fogaknak hófehérséget kölcsönöz, azok
romlását megakadályozza és a foghúst erősíti.

Dr. Popp J. G. növény-fogpora

A fogakat oly szépen tisztítja, hogy annak naponkinti
használata által nemesak a közönséges fogkő eltávolítottatik,
hanem a fogak zománca és finomsága is mindinkább töké-
letesül. E kitünő szájviz kapható Szentesen: a gyógy-
szertárakban, ugyszinte a megyének minden gyógyszerárá-
ban és diszárkereskedésében.

Figyelmeztetésül: Készítményeim gyakori hamisítá-
sai arra kényszerítenek, hogy azokat egyenesen, posta ut-
ján küldjem szíjjel.

Dr. Popp J. G. cs. k. udvari fogorvos Bécsben.

Egy tanonc

fölvétetik **Seres Lajos** vegyes-
kereskedésében.